

Sygn.akt III AUa 518/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 października 2012r.

Sąd Apelacyjny - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Białymstoku,

III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: SSA Barbara Orechwa-Zawadzka (spr.)

Sędziowie: SA Władysława Prusator-Kałużna

SO del. Dorota Zarzecka

Protokolant: Edyta Katarzyna Radziwońska

po rozpoznaniu w dniu 2 października 2012 r. w Białymstoku

sprawy z wniosku A. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o świadczenie przedemerytalne

na skutek apelacji wnioskodawczyni A. L.

od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Białymstoku V Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 12 marca 2012 r. sygn. akt V U 187/12

oddala apelację.

Sygn. akt III AUa 518/12

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. decyzją z dnia 13 stycznia 2012 roku, wydaną na podstawie ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. Nr 120, poz. 1252 ze zm.) odmówił A. L. przyznania prawa do świadczenia przedemerytalnego. W ocenie organu rentowego wnioskodawczyni nie spełniła przesłanek warunkujących przyznanie jej prawa do świadczenia przedemerytalnego, bowiem jej stosunek pracy z ostatnim pracodawcą został rozwiązany z upływem czasu, na który została zawarta umowa o pracę, nie zaś z przyczyn dotyczących zakładu pracy.

A. L. w odwołaniu od powyższej decyzji wniosła o jej zmianę i przyznanie jej prawa do świadczenia przedemerytalnego.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Białymstoku po rozpoznaniu powyższego odwołania, wyrokiem z dnia 12 marca 2012 roku oddalił odwołanie. Sąd Okręgowy ustalił, że ostatnim pracodawcą A. L. była (...) Spółka z o. o. w Z.. Wnioskodawczyni pracowała w tej spółce w okresie od dnia 22 sierpnia 2011 roku do dnia 30 września 2011 roku. Rozwiązanie umowy o pracę nastąpiło w związku z upływem czasu, na który była ona zawarta. Aktualnie A. L. jest zarejestrowana jako osoba bezrobotna w Powiatowym Urzędzie Pracy w B., legitymuje się łącznym stażem ubezpieczeniowym w wysokości 31 lat, 3 miesięcy i 9 dni. Mając na uwadze treść art. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004

roku o świadczeniach przedemerytalnych, Sąd Okręgowy stwierdził, że A. L. nie spełniła przesłanek warunkujących przyznanie prawa do świadczenia. Rozwiązanie umowy o pracę z ostatnim pracodawcą nastąpiło z upływem czasu, na który umowa ta została zawarta. Ponadto okres zatrudnienia wnioskodawczynie w Spółce (...) był krótszy niż 6 miesięcy i przekraczał tylko nieznacznie 1 miesiąc. Sąd Okręgowy nie zaliczył wnioskodawczynie okresu zatrudnienia w Spółce (...), ponieważ również w tym wypadku umowa o pracę została rozwiązana z upływem czasu, na który była zawarta. Nadto, jak wynikało z zaświadczenia Powiatowego Urzędu Pracy w B., prawo do zasiłku dla bezrobotnych przysługiwało A. L. od dnia 11 października 2011 roku do chwili wyrokowania przez Sąd Okręgowy. Zatem Sąd Okręgowy uznał, że wobec wnioskodawczynie nie został spełniony także warunek wymieniony w art. 2 ust. 3 ustawy, dotyczący co najmniej sześciomiesięcznego okresu pobierania zasiłku dla bezrobotnych. Reasumując, Sąd Okręgowy uznał, że A. L. nie spełniła warunków przewidzianych w ustawie z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych i z tego powodu na podstawie art. 477¹⁴§ 1 kpc orzekł jak w sentencji wyroku.

A. L. zaskarżyła powyższy wyrok w całości. Z treści apelacji wynikało, iż wnosi o jego zmianę i przyznanie jej prawa do świadczenia przedemerytalnego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

Sąd Okręgowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych i na ich podstawie wywiódł trafne wnioski. Sąd Apelacyjny aprobuje stanowisko Sądu Okręgowego wyrażone w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku i ustalenia poczynione przez Sąd Okręgowy przyjmuje za swoje.

Kwestią sporną w niniejszej sprawie było ustalenie, czy A. L. spełniła warunki do uzyskania świadczenia przedemerytalnego na podstawie przepisów ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych. W art. 2 ust. 1 i ust. 2 tej ustawy wskazano przesłanki, które ubezpieczony powinien spełnić, by uzyskać prawo do tego świadczenia. Przepisy powyższe uzależniają nabycie prawa do świadczenia przedemerytalnego od łącznego spełnienia warunków w postaci zatrudnienia przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy u pracodawcy, u którego doszło do rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu przepisów o promocji zatrudnienia, legitymowania się okresem uprawniającym do emerytury, który w wypadku kobiet wynosi lat 35, posiadania statusu bezrobotnego i pobierania z tego tytułu przez okres co najmniej 6 miesięcy zasiłku, braku odmowy bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych oraz złożenia wniosku o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

W niniejszej sprawie trafnie Sąd Okręgowy ustalił, że A. L. ukończyła wiek 55 lat (urodzona w dniu (...)), jednakże łączny staż ubezpieczeniowy którym się legitymuje wynosi 31 lat, 3 miesiące i 9 dni zamiast wymaganych 35 lat. Nadto ostatnia umowa o pracę zawarta przez wnioskodawczynię ze Spółką (...) uległa rozwiązaniu wskutek upływu czasu, na który została zawarta nie zaś z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu przepisów o promocji zatrudnienia. Dodatkowo zatrudnienie u tego pracodawcy trwało przez okres krótszy niż wymagane ustawą 6 miesięcy, a mianowicie od dnia 22 sierpnia 2011 roku do dnia 30 września 2011 roku. Zatem z powyższych okoliczności wynika, że wnioskodawczynie nie spełniła przesłanek warunkujących przyznanie prawa do świadczenia przedemerytalnego.

Dodatkowo należy wskazać, że celem ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych jest określenie systemu wsparcia socjalnego dla osób z likwidowanych zakładów pracy, tracących prawo do świadczeń z ubezpieczenia społecznego lub o najdłuższym stażu pracy, znajdujących się w relatywnie trudnej sytuacji z uwagi na zwolnienie z przyczyn dotyczących zakładu pracy. Stąd też istotne jest spełnienie przesłanki rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu przepisów o promocji zatrudnienia. Ustawa ma na celu zagwarantowanie świadczeń osobom, które utraciły pracę nie z własnej winy, a przede wszystkim z powodu

likwidacji, upadłości lub niewypłacalności pracodawcy w rozumieniu ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy. Wśród takich przyczyn nie znajduje się wygaśnięcie stosunku pracy z powodu upływu czasu, na który umowa została zawarta (art. 30 § 1 pkt 4 kp). Mając na uwadze okoliczności wskazywane przez wnioskodawczynię w apelacji, a w szczególności okoliczność, iż zakład pracy nie proponował jej zawarcia kolejnej umowy o pracę na czas określony, czy innego rodzaju umowy o pracę, należy wskazać, że nie mogły mieć one żadnego wpływu na interpretację przepisów ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych. Przepisy prawa z zakresu ubezpieczeń społecznych są przepisami bezwzględnie obowiązującymi, a zatem przy rozpoznawaniu spraw z tego zakresu ani organ rentowy, ani Sąd, nie mogą mieć na uwadze zasad współzycia społecznego; przepisy te muszą być bezwzględnie przestrzegane w stosunku do wszystkich nawet, jeśli jawią się one osobie zainteresowanej jako subiektywnie niesprawiedliwe.

W tym stanie rzeczy, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 kpc orzekł jak w sentencji wyroku.